

SI PENS ÉS PERQUÈ VISC

Dites clàssiques traduïdes i comentades

Els jutges callen i l'oposició s'escanya cridant; mentre el poble es torna es torna incrèdul davant tant estropellaments. Titus Livi.

Llegiu els diaris, mirau la televisió, en tot moment; què veiem? Jutges amb la boca tancada, escàndols per la dreta, pel mig, per l'esquerra, dintre els que es diuen "bons", entre els tinguts per "dolents" i fins i tot, als peus dels "sants" i dels beats... i el poble, que és savi i víctima, es posa amb les mans al cap dient-se: "I aquests ens manen".

De la mateixa manera com els béns del cos i de la fortuna tenen principi i fi; així també tot allò que neix mor i les coses que floreixen envelleixen. Tot i així la força de l'esperit és incorruptible, és eterna, guiadora de la vida, universal. Sal·lusti.

Són aquestes unes veritats certes, reals, absolutes, inqüestionables; ara bé, no són les que guien el nostre comportament, potser sí, siguin les que tenim com utòpiques, efímeres, inestables i aquelles que, a la llarga, si actuem segons elles, ens faran quedar amb les mans buides, amb el cor insatisfet, amb cara de pomes agres. Els principis espirituals de la vida intel·lectual, plens de justícia i amor passen a

darrer terme, i fins que arriben al punt de ser tinguts per còmics, idiotes, perjudicials i contraris al progrés.

Deixa que t'omplin les teves copes de vi bo; per contra tu no deixis de tenir seny bevent-te un tassó darrera l'altre. No tanquis les portes a l'esperança; veure el cel obert és tenir davant teu tants de camins com mals te turmente; pensa que el temps passa volant, tu, mentrestant, agafa -al vol- el present i no et fïis del "demà" insegur, dubtós, impensat. Horaci (65 a.C, 8 a.C)

Tanmateix, en cada època, hi haurà homes dones de cervell ple de saviesa i de geni, que fan brillar el sol més enllà del temps, per damunt la destrucció de caps trabucats a dins casa seva i lluny de casa seva.

Avui està de moda omplir-se plenes les copes de vi i molts n'hi ha de substàncies mortals perquè tenen fetes pols les seves esperances, el cor se'ls ha quedat buit, l'amor els passa de llarg i la felicitat se'ls és proclamada però no la viuen. Ja no creiem en Déu, ni amb els homes, no amb nosaltres mateixos. Tal volta serà bon tornar a donar la paraula als homes de paraula sensata i fer callar d'una vegada, els picarols que en esbart porten els engatats de rialla falsa que no saben

que diuen, ni que fan. En un món on n'hi ha tants que treballen per millorar-lo, és una llàstima que siguin els més barruts i cap fotuts els que vagin obrint els camins per on hi va en ramat, la gent.

Microrbiografia: Horaci Flac.

És el més eminent dels poetes llatins dins el gènere líric i satíric. Nasqué a Venusa (Itàlia) el 8 de desembre de l'any 689 de la Fundació de Roma i morí el 27 de novembre del 746, als 56 anys. Estudià la vella poesia de Livi Andrònic i la fresca, jove i eterna literatura d'Homer a Roma i Atenes. Assistí a la batalla de Filipo (42), però contrari a les armes que li manava el partit de Brutus, s'entregà per complet a l'estudi que el feu un filòsof profund, crític, savi i coneixedor de l'home.

Amic de Virgili i de tots els grans cervells del seu temps, va ser el protegit per Mecenes, que li proporcionà una casa de camp als monts Sabins. Dels seus escrits ens queden: 4 llibres d'Odes, 2 de Sàtires, 2 d'Epístoles i una carta als Pisons d'art poètic. Són nombroses les seves obres.

Agustí Serra

CARTA OBERTA

Corrupció, passivitat i radicalisme: ses Illes a tres bandes

Aquests són els grans defectes del món polític balear. No hi ha gaire on escollir quan pràcticament tots les opcions polítiques pateixen algun dels tres mals esmentats. Tots tres de naturalesa molt diferent, repartits de manera que ningú no està lliure de culpa.

La corrupció és el mal amb més mala premsa, però no pas el més letal.

És dins el PP on han aparegut la gran majoria dels casos, encara que a UM -a petita escala però amb similar gravetat- ha repetit els mateixos ítems. Unes conductes immorals i indecenes que no són flor d'un dia, ja que s'han generat després d'anys d'una procés que ha afavorit la seva incubació i desenvolupament. Perquè malgrat que siguin una petita minoria els executors finals, per afloiar-ne cal una permissivitat i/o tolerància massiva.

En segon lloc, la passivitat ideològica. Un mal difícil de precisar, fonamentat en l'absència d'idees o comportaments definits, i no en fets consumats. Són els socialistes qui -llevat d'honroses excepcions- s'han caracteritzat per deixar fer amb un perfil polític força desdibuixat. La raó és clara: el seu creixent suport electoral ininterromput des de fa deu anys recomana mantenir un perfil que mantingui la tendència. Pragmàtic i eficaç, però a costa d'aigües ideologies i maneres de fer pròpies. El resultat és un apropament al PP (més formal que altre cosa) però amb una manera de fer èticament més

acceptable.

Finalment, el radicalisme. Entès com a ideologia o la gestió d'aquesta per persones i grups. És un defecte dels petits partits (PSM, Entesa, ERC, Verds i EU) que, mancats dels defectes dels dos grans partits, haurien de ser l'alternativa. Però l'honestat i la creença en unes idees no és suficient. Manca un mínim pragmatisme ideològic, quan sovint la seva aplicació és tan rígida com irreal. I els seus dirigents protagonitzen cíclics desavinences i personalismes que acaben en lamentables espectacles públics. Resultat: la pèrdua progressiva del seu suport electoral (la meitat en deu anys).

Malgrat la corrupció té més mala fama, no és l'indicatiu amb major pes. I encara més: els dos grans partits tenen moltes més possibilitats de sobreviure sense canvis profunds, gràcies a la inèrcia del bipartidisme consolidat. Al darrer decenni cap daltabaix electoral ho ha desmentit, i res fa intuir que hagi una renovació d'idees, cares o comportaments en amb-

dós casos. Sí en el cas dels partits petits, que tenen més a perdre tot i que els seus defectes siguin menys "punibles". Que com defensar uns postulats ideològics sigui més castigable a les urnes que la corrupció o l'absència dels mateixos dóna molt que pensar.

Seria fàcil concloure que la corrupció i la indefinició ideològica dels grans partits són un reflex cosubstancial de la pròpia societat -un anàlisi força derrotista. Però també pot especular-se que el creixent càstig que reben els petits partits són part del seu peatge a pagar com a potencials portadors de valors i actituds més renovadores i gèrmens d'una futura classe política de nivell, però endèmicament mal gestionades. Víctimes d'una societat decebuda que prefereix escanyar opcions més esperançadores si no són capaces d'oferir una alternativa, abans que condemnar la mediocritat dels grans partits.

Manel Garcia

CARTA AL DIRECTOR

Què difícil és poder reciclar!

Soc una veïnada del carrer de la mar. Des de fa molts anys reciclo tot el que puc. Abans ho posava dins grans caixes dins la meua bugaderia i, de tant a tant, feia amb el cotxe un viatge a deixalles. Vaig tenir, per tant, una gran alegria quan vaig veure els contenidors de reciclatge devora casa meua. A la fi tendria la bugaderia endreçada i podria reciclar còmodament. Però, quina decepció, la majoria de vegades he de tirar tot el que duc al contenidor normal perquè els de reciclatge estan plens. A més, veig que la gent tira qualsevol cosa: ferespan, tetrabrics i bosses de plàstic dins el contenidor blau, gerres de porcellana dins el groc, caixes al defora plenes de tubs de fontaneria i un llarg etcètera de coses mal reciclades. A més, la majoria tiren al terra el que no hi cap a dins (per favor, tan difícil és entendre que no s'ha de deixar res a defora, que no fa més que crear brutor i mala imatge?). Això m'ha desanimat tant que he deixat de reciclar, he llevat tot els poals que tenia i ara tir dues bosses de fems cada vespre en lloc d'una. Si el govern, ajuntament o qui sigui el responsable no li preocupa que reciclem idò no ho faré, el que no entenc és per què destinen tant doblers per concienciar-nos i després no ens donen

cap facilitat per reciclar. A ciutat això no passa, els contenidors es buiden amb regularitat, per què a tants anys que a Sóller tenim el mateix problema? Per tant, demano que amb urgència s'arregli aquest problema, ja que no és sols a mi a qui aquesta situa-

Això m'ha desanimat tant que he deixat de reciclar, he llevat tot els poals que tenia i ara tir dues bosses de fems cada vespre en lloc d'una

ció a desanimat a reciclar. A més, s'ha de explicar bé a la gent com es recicla i sobre tot a no embrutar, que això és una altre tema que em duria tres pàgines més, com és possible que el meu carrer estigui sempre brut? Fins i tot, quan acaba de passar la màquina de fer net? No ho han fet net o és que la gent tira contínuament brutor al terra? Bé, ja m'avisaran quan pugui tornar a reciclar i amb molt de gust tornaré a començar.

Virginia Forteza Prats

CRÒNIQUES DIGITALS

Per Toni Oliver

Èxit de "Spain on the road again"

Tots els dilluns (19:30h) i fins el 5 d'octubre, el canal VIAJAR ens ofereix una inèdita i a la vegada atractiva visió de l'Espanya cultural, rural, vinícola i gastronòmica a "Spain... on the road again". La sèrie de producció nord-americana té un grapat d'aliats, rodada gairebé tota en exteriors amb un grup d'amfitrions de luxe: el popular xef de Nova York, Mario Batali, el crític de gastronomia del "New York Times", Mark Bittman, l'estrella de Hollywood Gwyneth Paltrow i l'emergent i esplèndida actriu catalana Claudia Basols, que per cert aquests dies estrena a les pantalles de tot el món "The Eagle Path" amb Jean Claude Van Damme. En els tretze capítols n'hi ha un dedicat íntegrament a Mallorca. Intentarem saber quan el passen i ho anirem anunciant.

CAP AMUNT

CAP AVAL

▲ Bona acollida del canal 3-24, el noticiari de Televisió de Catalunya. A les poques setmanes de ser integrat al TDT, segons una enquesta recent, ja està entre els més sintonitzats. Ah! també, per suposat, surten notícies de les Illes.

▼ L'audiència a qualsevol preu. S'han tornat a passar els de Tele 5. Heu intentat veure el nou "Sàlvame" diari dels capvespres? Més que telefems, això és autèntica telecarronya!

Instal·lacions
pau·noguera

**fontaneria • calefacció
aire condicionat**

Crta. Port de Sóller, 40 • 2º A

07108 Port de Sóller

Tel./Fax 971 63 47 49

629 306 143 • 679 996 038